

Greg Shapiro

Leaving Trumpland

SCHERPE SATIRE OP HET AMERIKA VAN TRUMP

Kester Freriks

30 oktober 2020

Gezien op 29 oktober 2020, Het Musiater, Zevenaar

Op het eerste gezicht is er geen enkele gelijkenis tussen stand-upcomedian Greg Shapiro en de Amerikaanse president Donald Trump: de eerste heeft een smal gezicht en zwart haar, de ander een oranjeachtige gelaatskleur en dito haar. Maar gaat Shapiro eenmaal Trumps stem en vooral gestiek imiteren, dan is de overeenkomst verbluffend. Zó verbluffend, dat velen na 'Zondag met Lubach' op 22 januari 2017 erin geloofden dat de échte Trump zichzelf in Nederland verwelkomde als 45ste president van de Verenigde Staten. Het was Shapiro's stem. Binnen één dag behaalde het filmpje 24 miljoen kijkers.

Dit was Shapiro's *finest moment* en terecht opent hij zijn nieuwste show *Leaving Trumpland* hiermee. Shapiro woont al een kwart eeuw in Nederland, in Amsterdam, en noemt zichzelf 'een halve Nederlander' ofwel 'Dutchman'. Hij is afkomstig uit Chicago, Illinois, en sinds 1994 als comedian verbonden aan Boom Chicago, de creatieve comedy-groep aan de Amsterdamse Rozengracht, in het voormalige Micky Theater.

Leaving Trumpland is de juiste show op het juiste moment, in aanloop naar de Amerikaanse presidentsverkiezingen van begin november. Als in de show het beroemde Trump-filmpje ter sprake komt memoreert Shapiro het telefoongesprek met zijn moeder, woonachtig in Amerika, die dacht dat Trump in werkelijkheid op de Nederlandse televisie was, maar nee, Shapiro roept enthousiast uit: 'It's me, mom.' Met deze satirische en ongekend perfecte Trump-imitatie als vertrekpunt neemt Shapiro op stormachtige wijze de toeschouwer mee door een razendsnel vertelde voorstelling.

Hij put inspiratie uit zijn halve Nederlanderschap, want op die manier kan hij de Amerikaanse situatie met andere ogen zien. Overtuigende redenen om Amerika – dus niet alleen Trumpland – te verlaten waren destijds, het is 1994, de slechte want extreem kostbare schoolvoorzieningen, het slechte openbaar vervoer, de krankzinnige hoeveelheden vet eten in de hamburgerrestaurants en het gebrek aan adem. 'I can't breathe', de woorden van de Black Lives Matter-beweging en de laatste woorden van onder meer George Floyd staan hiervoor symbool. Een land van ademtekort.

Vooraf in het eerste deel is Shapiro's comedy vlijmscherp. Hij vraagt zich af wat er met Amerika gaat gebeuren als Trump herkozen wordt, maar hij vraagt zich even wanhopig af wat als de telling (*the results*) zijn opponent Joe Biden aanwijst. Amerika, zo betoogt Shapiro vanaf een lege Bühne met alleen een tafeltje en een glas water, staat voor de ene helft in brand en voor de andere onder water door stormen. Dan komt hij met een Trump-oplossing: we kijken naar de landkaart van Amerika, tillen het stuk op dat onder water staat en dan spoelt het regenwater vanzelf naar de branden toe. Het probleem is opgelost. Een schitterende persiflage op Trumps werkwijze.

Shapiro houdt, net als Trump, de ogen half dicht, de mond trekt hij wijd open en met zijn handen maakt hij de kenmerkende Trump-gebaren door ze rechtop te houden. Ook kijkt hij telkens van links naar rechts en weer terug. Terwijl Shapiro het verschil uitlegt tussen de Republikeinse 'red-states' en de Democratische 'blue-states' kleurt de achtergrond van het toneel in die kleuren.

Het is ook het verschil tussen Fox News en betrouwbaar CNN-nieuws. Dat in Amerika in elk restaurant overal de televisie keihard aanstaat, was nóg een reden het land te ontvluchten, omdat al dit nieuws opgeklopt nepnieuws is. Stel: een vliegtuig maakt een onaangekondigde landing vanwege een kras op een raampje. Voor Fox News is dit een reden om al het vliegverkeer onveilig te verklaren, neerstortende toestellen te voorspellen én de eeuwige deskundigen aan het woord te laten. De waanzin ten top, en zo presenteert Shapiro dat ook, briljant en gevat.

Geleidelijk neemt de show een persoonlijke wending. Shapiro vertelt over zijn vader die in een verzorgingstehuis verblijft. Daar treft hem COVID-19, hoewel hij zelf gehoorzaam aan de regels bleef. Maar een medekamerbewoner, een *room mate*, bracht het binnen en kort daarop overleed zijn vader. Het is aan de familie hem te herdenken met zoom, wat tot hilarische scènes leidt. Zijn moeder bijvoorbeeld die telkens buiten beeld is en een stuk stenen muur laat zien, totdat ze toch elke keer even opduikt. Shapiro ziet familieleden die hij nooit eerder zag. Hier is zijn optreden persoonlijk en gevoelig.

Onontkoombaar verbindt hij Nederland met oranje. Hij schreef ook een boek over deze Nederlandse koningskleur, *How to Be Orange*. Maar Trump, heeft die ook niet een oranje huidskleur? Zeker. 'Dat is afkomstig van cellen van Nederlandse baby's', aldus Shapiro. Dat komt hard aan, en in de zaal is ook iets van een schok te merken. Daarop reageert Shapiro door toe te geven dat het 'hard' is, maar dat komt weer van zijn vader, die cynisch kon zijn. En was het wel het COVID-virus waaraan zijn vader overleed?

Zo eindigt Shapiro’s trip door Amerika met een persoonlijk verhaal. En dat krijgt reliëf door het grotere verhaal dat erachter ligt en dat de misstanden aangeeft waartoe het presidentschap van Donald Trump kan leiden, en al geleid heeft. Ja, waarschijnlijk is Trump de allerlaatste president van het land, dat daarna niet meer bestaat. Shapiro’s satire is scherp maar nooit beledigend, en daarmee des te overtuigender.

Foto: Adrie Mouthaan

ELDERS

Nog geen andere recensies